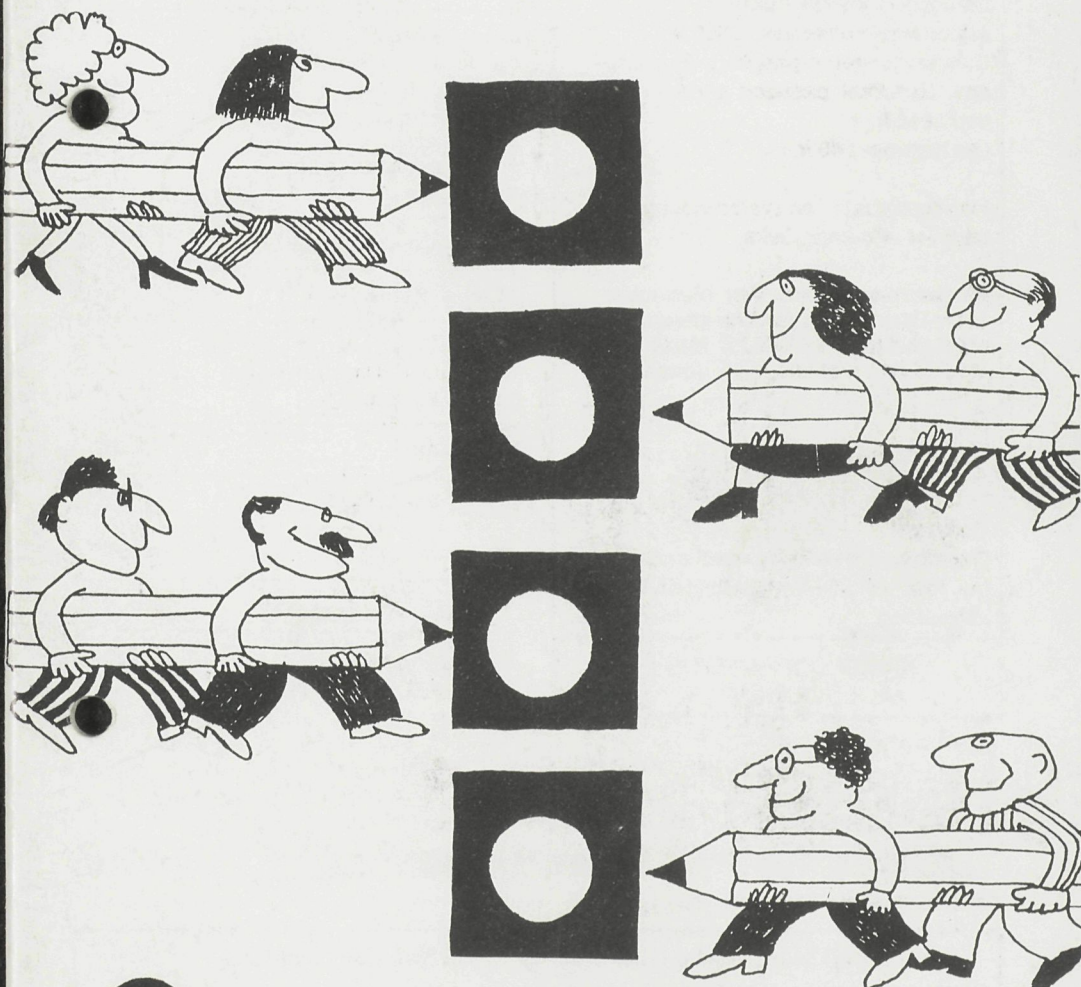


MILIEURAMA

8

ms. plot.
14.9.82
Σ

10 oktober '82



Bond Beter Leefmilieu-Vlaanderen v.z.w.

MILIEURAMA IS HET POPULAIR
MAANDBLAD VAN DE BOND BETER
LEEFMILIEU-VLAANDEREN.

Redactie en administratie :
Aarlenstraat 25, 1040 Brussel.
Tel. : 02/230.94.10.

Jaarabonnement : 300 fr. te storten op
rekeningnummer 427-9082201-48 van
de Bond Beter Leefmilieu-Vlaanderen.
Steunabonnement : 500 fr.

Abonnement buitenland : 350 fr.
Cultureeljongeren-paspoort, Plus-drie-
pas, Cultureel paspoort anders-valie-
den : 240 fr.
Los nummer : 40 fr.

Hoofdredakteur en verantwoordelijke
uitgever : Roeland Dirks.

Medewerkers : Dirk Van Melkebeke,
Lieve Grauls, Bart Van Waelderden, Em-
manuel Ampe (V.V.M.I.), Martin Be-
sieux, Linda Kiekens, Wim Vermeylen

Lay-out : Pieter Louies.

Copyright :
Overname van artikels wordt aanbevo-
len, mits schriftelijke toelating en bron-
vermelding.

**KRINGLOOPPAPIER IS
MILIEUVRIENDELIJK**

ILLUSTRATIES :

blad DE WEKKER : p. 5
Bestuur v. Waters & Bossen : p. 11/13
Werkgroep Stadsherwaardering Aalst : p. 17
blad WISE : p. 19
Koning Boudewijnstichting : p. 29

Inhoud

Gemeenteraadsverkiezingen 1982 :
Van inzicht over inspraak
naar meer democratie
Wim Vermeylen ...3

Onwettige weekendhuisjes...
in of uit onze open ruimten
André Verstraeten ... 7

Groenbeleid
op de lange baan ?
Roeland Dirks ...10

Stedelijke
fietsvoorzieningen
Erik Osselaer ...14

Leefmilieukampagne 1982 ...18

PERS & MILIEU ...19

De Fillipijnse
anti-nukleaire beweging
Linda Kiekens ...22

INSPRAAK ...25

KORTE BERICHTEN ...27

PUBLIKATIES ...31

PORTRET : V.V.U. vzw. ...34

KALENDER ...35

Deze publikatie is mogelijk met de steun van Jan Lenssens,
"Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs"

Van inzicht naar inspraak naar meer democratie

Wim Vermeylen

Zoals steeds bij het naderen van de verkiezingen zijn de woorden inspraak en participatie "in". De burger wordt voorgehouden dat hij bij het verkiezen van één of andere kandidaat bij het beleid zal worden betrokken en dat men één en al oor zal zijn voor suggesties en noden. Al te vaak gaat het om holle slogans die na de verkiezingen door menig politicus maar al te vlug vergeten worden. Toch blijven het verkoopbare argumenten, wat op reële noden wijst. Waar kan men zich de verwezenlijking van een echt inspraakmechanisme beter inbeelden dan op het gemeentelijk niveau? De gemeente, onze onmiddellijke woonomgeving, met een beleidsniveau op een enigszins menselijke schaal.

Deze potentiële mogelijkheid tot inspraak wordt echter belemmerd door een gebrek aan wettelijke inspraakstructuren, een principiële beslotenheid of de geheimhouding van het bestuur. Geïnteresseerden en mensen die actief bij het beleid willen betrokken worden, worden als pottelkijkers afgedaan of moeten op de zeldzame goodwill van enkele politici rekenen. Heel wat actiegroepen willen nu, ter gelegenheid van de gemeenteraadsverkiezingen, hun krachten richten op het bekomen van inspraak zodat ook hun stem en die van diegenen die zij vertegenwoordigen, wordt gehoord. Inspraak als

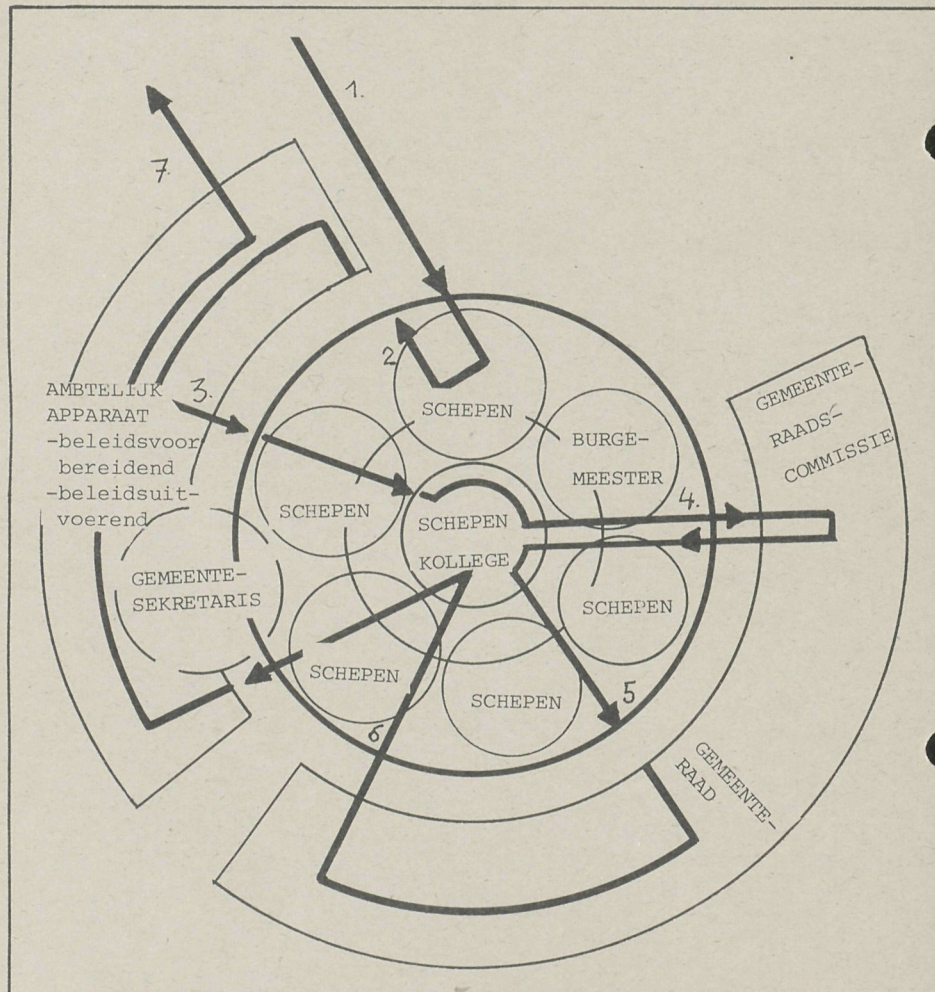
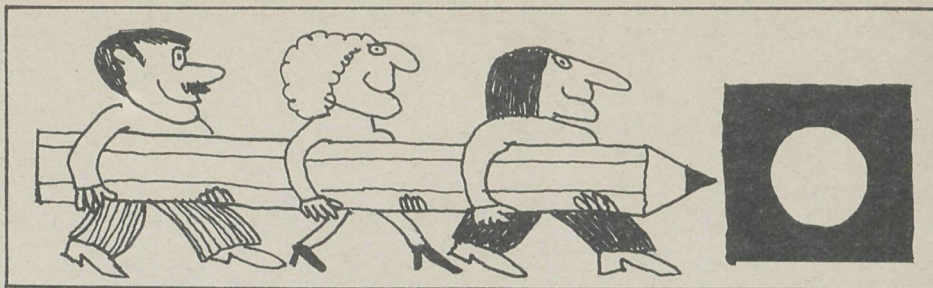
olie voor het verstarde mechanisme van onze democratie? Proberen we eerst inzicht te krijgen.

Inzicht

Het spreekt vanzelf dat er geen degelijke inspraak kan zijn zonder een degelijk inzicht. Men moet op de hoogte zijn van de problematiek en de te nemen beslissingen, wil men kunnen meewerken aan het zoeken naar een oplossing ervoor. Daartoe moet men echter over informatie beschikken, die maar al te dikwijls gemonopoliseerd blijft bij de besturen zelf. Wat er van die informatie doorsijpelt, is hetgeen electoraal gebruikt kan worden om het blazoen van de regerende partij of coalitie op te poetsen. Van een echte informatiedoorstroming via hoorzittingen, een informatief gemeenteblad, openbaarheid van zittingen, enz. is echter geen sprake.

De Belgische wetgeving voorziet nergens, op een paar uitzonderingen na, een verplichting tot openbaarheid en/of inspraak. Van een algemeen geldend recht op informatie en inspraak is nog geen sprake.

Daarbij moet wel gezegd worden dat er enige onverschilligheid bij de bevolking heerst voor hetgeen binnen de gemeente gebeurt. Dit is zo gegroeid door de steeds verder



De cijfers duiden de verschillende stadia aan die een voorstel moet doorlopen. (voorbereidende + uitvoerende vanaf gemeentesekretaris).

gaande verwijdering tussen bevolking en besturen. Het is dus zeker geen omkeerbare situatie.

Het Projekt De Wakkere Burger werkt aan een campagne om te komen tot een "Wet Openbaarheid van Bestuur" en een "Kaderwet Inspraak". Via interviews, rondschrijven en petitielijsten wordt enerzijds bij politici de bereidheid om tot zo'n regelingen te komen, nagegaan, anderzijds wordt bij overkoepelende en vertegenwoordigende verenigingen zowel op syndikaal als sociaal-kultureel vlak, naar de specifieke noodzaak gepijld voor wat dit onderwerp betreft.

Het eindobjectief is te komen tot openbaarheidsgaranties met een principiële spreekplicht in plaats van een zwijgplicht en inspraakgaranties, waarvan de wettelijke regelingen zouden moeten ingeschreven en gekoncretiseerd worden in de meer specifieke regelingen zoals de gemeentewet, de wet op de Stedebouw en Ruimtelijke Ordening, de wet op de Interkommunales, de diverse dekreten en de Koninklijke Besluiten. Daarbij moeten ook initiatieven genomen worden om de heersende apathie te bestrijden en om zoveel mogelijk mensen in staat te stellen te participeren in het beleid.

Inspraak vergt inzicht

Op dat gebied startte op initiatief van Gemeenschapsminister Galle een informatiecampagne naar de bevolking toe, met als titel "Inspraak vergt inzicht". Aan de hand van brochures, films en diareeksen willen men in de eerste plaats duidelijk maken hoe een gemeente wettelijk en praktisch werkt, wat de bevoegdheden van de besturen zijn en welke rol eenieder daarin kan spelen.



Bij dit evenwel lovenswaardig initiatief moet men toch de opmerking maken dat niet enkel bij de bevolking inzicht vereist is om tot inspraak te komen maar ook, en vooral, een politieke wil bij de machthebbers, tot wie deze campagne zich helemaal niet richt. Zonder politieke en wettelijke veranderingen zal inspraak en participatie een toevalligheid blijven.

Inspraak & milieubeleid

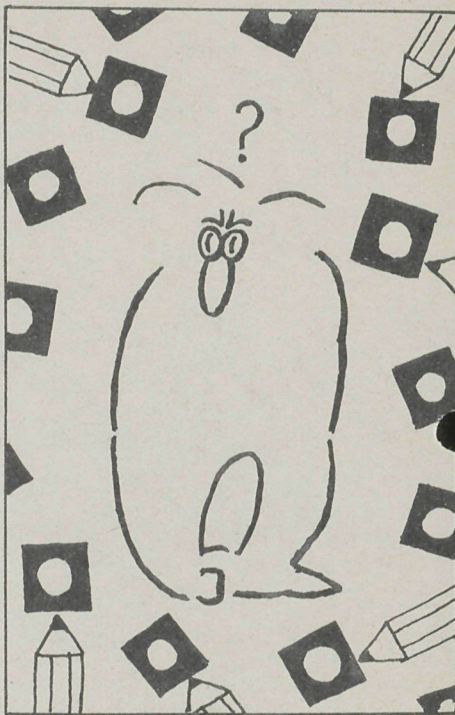
Wat de milieuproblematiek betreft heeft de gemeente een grote rol te spelen. Zij is immers verantwoordelijk voor het grondbeleid, de ruimtelijke ordening, interkommunales voor streekontwikkeling, de huisvuilverwerking, e.a. Inspraak en participatie is hier zeer belangrijk, het gaat immers om onze onmiddellijke leef- en woonomgeving.

In de te nemen opties en beslissingen moet het bestuur open kaart spelen, ingaan op voorstellen en eisen van de bevolking en open staan voor alternatieve oplossingen die natuur en milieu respecteren. Iedereen heeft namelijk recht op een gezonde en leefbare omgeving. De inspraak op dit gebied

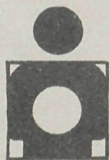
zou het best te verwezenlijken zijn door een Groenraad of een Milieuraad die de overheid adviseert over alle problemen betreffende het leefmilieu. Het spreekt vanzelf dat zo'n raad onafhankelijk en deskundig moet kunnen handelen, zonder druk van politici of belanghebbende firma's.

Tenslotte wijzen we er op dat de Bond Beter Leefmilieu begin juni aan de voorzitters van alle politieke partijen een milieumemorandum heeft overhandigd, waarin de eisen van de milieubeweging op gemeentelijk vlak zijn weergegeven.

De bedoeling is de milieuzorg een centrale plaats te bezorgen en te komen tot een samenhangend, milieuvriendelijk gemeentebestuur. De reakties op dit dokument gingen van geïnteresseerd tot enthousiast en ze zouden er allen rekening mee houden. Wait and see !



Logo Wakkere Burger



Wakkere Burger : Kampagne "Wet openbaarheid van Bestuur" en "Kaderwet Inspraak". Brochures, videofilm en begeleiding : Liedtsstraat 27-29, 1030 Brussel, tel. 02/241.88.33

Logo Inspraak vergt Inzicht



Kampagne "Inspraak vergt Inzicht" : folders, brochures, videofilm, diareeks. Gemeenschapsminister van Ondergeschikte Besturen en Gesubsidieerde Werken, Galilleilaan 5, 1030 Brussel, tel. 02/217.58.00

Logo BBL



Milieumanifest gemeenteraadsverkiezingen '82 (60 fr.). BBL-Vlaanderen, Aarlenstraat 25, 1040 Brussel, tel. 02/230.94.10

Onwettige weekendhuisjes... in of uit onze open ruimten ?

André Verstraeten

Tot vervelens toe is het reeds herhaald : ons land was één van de laatste ter wereld om de ruimtelijke ordening ernstig aan te pakken. Neem daarbij nog een enorm hoge bevolkingsdichtheid en het uitzicht van onze leefruimte (zeker in het Vlaamse Gewest) kan moeilijk anders dan versnipperd en aangetast zijn. Vooral de "gouden tijd" (1960 - 1980) heeft in landschap en natuur diepe negatieve sporen getrokken : vervlakking en ekologische verarming door de grootschalige landbouw, het dichtste wegnnet ter wereld, lintbebouwing, toenemende vervuiling van water, lucht en bodem, grondverspilling allerhande (o.a. de flagrante Antwerpen - Linkeroever), enz.

Maar ook de schaars overgebleven open ruimten werden niet gespaard. Naar schatting zijn er ruim 30.000 weekendverblijven (chalets, karavans, zelfs oude autobussen) meestal onwettelijk gebouwd. Gewetenloze immobiliënsjacheraars werden rijk via de verkoop van "bosgrond, geschikt voor weekend". Ook vandaag staan die aankondigingen in elk advertentieblad !

De toenemende welvaart bracht "het buitenverblijfje" zowat in het bereik van iedereen. Snobisme, gebrek aan degelijk uitgeruste openbare natuurrecreatieve gebieden, het kortzichtig individualisme ten nadele van gans de gemeenschap en de laksheid van de overheid (de bij vonnis toegekende rechten om de onwettige gebouwen af te breken, zijn nooit omgezet in de praktijk) deden de rest.

Tien jaar klinkt reeds in de pers : nu gaat de minister het probleem aanpakken en in de toekomst moet het gedaan zijn. Het bleef echter bij loze beloften. Wel werd in 1974 door minister Dhoore een inventarisatie georganiseerd, met de bedoeling de illegale verblijven ofwel te regulariseren (gebouwd vóór 1962 en sommige tussen 1962 en 1971), ofwel te verwijderen uit de open ruimten. Om en bij de 22.000 weekendverblijven kwamen zo in de computer. Spijtig genoeg is het daar bij gebleven. Een echt beleid, met de nodige moed om overtredingen op het terrein zelf aan te pakken, is er nooit geweest.

Ondertussen hebben wel talrijke verenigingen aangesloten bij BBL, plaatselijke acties gevoerd tegen de onwettige weekendverblijven. Dit ging van indienen van klachten tot perskampagnes en burgerlijke partijstelling voor de rechtbank.

Ook de eigenaars van de (meestal onwettelijk opgerichte) verblijven organiseerden zich in 1971 in een Nationaal Komitee. Het is dus grotendeels een organisatie van correctioneel veroordeelden wegens overtreding van de wet op stedenbouw. Door zich te verenigen pogen zij vroeg of laat, van de overheid een beloning af te dwingen voor wat ze hebben gebouwd in strijd met de wet op stedenbouw, die o.a. de open ruimten dient te vrijwaren. Dit Nationaal Komitee ijvert ook voor de uitbouw van zones voor verblijfrecreatie uit de gewestplannen en voor de optimale bescherming van de open ruimte als... de weekendhuizen maar mogen blijven staan.

De werkgroep open ruimte

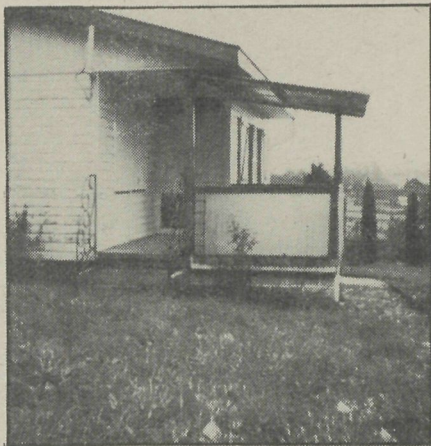
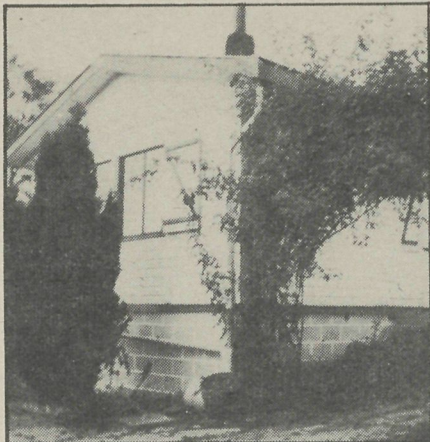
Op initiatief van de Koning Boudewijnstichting heeft een "werkgroep open ruimten" zich gebogen over deze problematiek. Aan de besprekingen wordt deelgenomen door afgevaardigden van het kabinet van gemeenschapsminister P. Akkermans, Komitee Weekendverblijven en de Bond Beter Leefmilieu. Voor BBL bestaat de delegatie uit J. Crauwels (VALK), G. Feyen (NAL), F. Leemans (MFG) en A. Verstraeten (v.z.w. Durme).

Na moeizame besprekingen is er geen gezamenlijke principesverklaring uitgegeven over het vrijwaren van de open gebieden in de toekomst. Deze kunnen we als volgt samenvatten : de open ruimten dienen maximaal gevrijwaard ; om de druk te verminderen dient gezorgd voor leefbare steden en dorpen naast het voorzien van verantwoordere gemeenschappelijke natuurrecreatieve voorzieningen ; ook zal kordaat opgetreden worden tegen overtredingen (o.a. eis van de dwangsom) en werd een oproep gericht aan de openbare besturen en burgers. Na ruim één jaar rijzen er heel wat vragen rond de toepassing van die prachtige principes : het kabinet en de administratie zijn nog steeds niet volledig rond met het systematisch vragen van een dwangsom aan sluikbouwers, brieven aan gemeentebesturen zijn met maanden vertraging verzonden, konkrete voorstellen over uitbouw van natuur-educatieve gebieden lijken wel verzwolgen in de draaikolken van administraties. Om de standpunten verder uit te dragen organiseerde de Koning Boudewijnstichting tijdens de winter '81 - '82 vijf provinciale informatiedagen. Een woordvoerder van elke belangengroep in de werkgroep open ruimten kon zijn standpunt toelichten voor provincie- en gemeentebesturen, leden van verenigingen enz.

Een nieuwe kans

Ondertussen kwam het netelige verleden aan bod binnen de werkgroep. Gemeenschapsminister Akkermans heeft zelf deelgenomen aan de richtinggevende vergadering van 15 maart 1982. Daar is uitdrukkelijk bevestigd dat niet buiten de wettelijkheid kan worden gewerkt en viel de belangrijke beslissing om in een eerste fase te starten met een goodwill-operatie van 6 maanden. De eigenaars van een weekendverblijf in een reservaatzone van het westplan of in een gerangschikt landschap zullen een brief krijgen met het verzoek hun gebouw over te brengen naar een gepaste zone gelegen binnen de 40 km van hun woonplaats. Hiermee wil de overheid eerst pogen met een blik van goede





wil een vrijwillige zuivering van het groenste-groen van het Vlaamse Gewest te bekomen.

Persoonlijk geloven we helemaal niet in het slagen van een dergelijke goedbedoelde operatie. Jarenlange ervaring heeft aangetoond dat pas het afbreken door de overheid op kosten van de eigenaar een echte oplossing brengt op het terrein zelf. Maar goed, half september 1982 moeten de eerste antwoorden op tafel liggen. Zijn ze inderdaad negatief, dan ligt er maar één weg open voor een ernstig beleid: verwijderen op kosten van de eigenaar, waar dit bij vonnis is toegestaan. Het is vooral wachten op dit GROTE moment voor het beleid: is er echt een ministerie van ruimtelijke ordening of is het een dulden en aanmoedigen van ruimtelijke wanorde?

Over de andere zones van het gewestplan is nog niet gesproken in deze werkgroep. Uiteraard blijft BBL bij zijn standpunt dat al het onwettig gebouwde buiten de zones voor verblijfsrecreatie van de gewestplannen, dient te verdwijnen. De gevolgde strategie door het in-

schakelen van deze ruimtelijk zeer beperkte eerste fase is administratief haalbaar. Het betreft immers slechts enkele honderden gevallen. Eind september moet het al duidelijk worden: wat zal de overheid doen met degenen die weigeren gebruik te maken van een dergelijke goodwill-operatie?

Het administratief facet van de operatie kreeg ruime kansen door de computergegevens van het hoofdbestuur van stedenbouw, de provinciale directies, BTK-ers in dienst van de Leefmilieucampagne 1982 en de leden van BBL die de hun bekende gevallen hebben gesignaleerd. Normaal vertrekken tijdens de laatste helft van augustus de brieven naar deze eigenaars...

Naast deze goodwill-operatie van 6 maanden bespreekt de werkgroep ook de situatie van de dwangsom en een ontwerp van de inhoud van een reizende tentoonstelling. Zij zoekt geschikte plaatsen binnen de wettelijk voorziene zones voor weekendverblijven en volgt de stand van zaken van de inrichtingsplannen van deze zones.

Groenbeleid op de lange baan

Roeland Dirks

Het standpunt van de Bond Beter Leefmilieu inzake groenbeleid is ongewijzigd gebleven. De ontwerpen van Landschapsdecreet, Bosdecreet en Dekreet op het Natuurbehoud moeten zo spoedig mogelijk door de Vlaamse Raad worden goedgekeurd.

Het gaat niet op om hogergenoemde drie dekreten opnieuw in vraag te stellen of ze te koppelen aan het Dekreet inzake Landinrichting en evenmin van ze te vervangen door één nieuw decreet, zoals onlangs werd gevraagd door de Vereniging voor Openbaan Groen. Een decreet voor Groenbeleid lijkt op zichzelf aantrekkelijk, maar is in de huidige omstandigheden niet haalbaar. Daardoor zou het groenbeleid eens te meer op de lange baan worden geschoven, wat onaanvaardbaar is.

Elke nieuwe poging om initiatieven inzake natuurbehoud, die een begin van uitvoering hadden, op een handige wijze te blokkeren, zal op fel verzet stuiten en is in strijd met het memorandum dat op 8 december 1981 door BBL-Vlaanderen aan de formateur werd overhandigd.

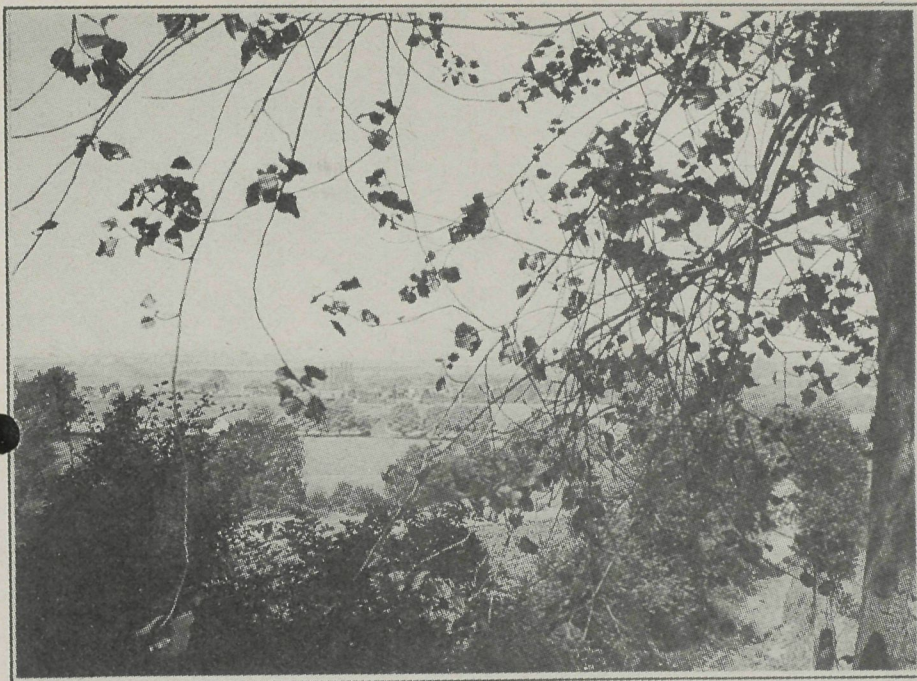
Daarom heeft BBL op 22 juni jongstleden voorzitter J. Pede en de Vlaamse Raad opgeroepen de nodige initiatieven te nemen. Aan de ministers Geens, Galle, Steyaert, Poma, Schiltz, Akkermans, Dewulf, Buchman en Lenssens van de Vlaamse deelregering werd gevraagd deze initiatieven te steunen.

Reakties op het landschapsdecreet

De reakties van de politici op het Landschapsdecreet werden door BBL gebundeld, nadat dit dossier op 8 juli 1981 was overgemaakt aan 394 parlementsleden. Deze reakties waren overwegend gunstig en verdienen alle aandacht, vooral omdat de antwoorden van sommigen nu te-gengesteld dreigen te worden aan hun daden.

Een greep uit de reakties overtuigt :

Paul Akkermans (CVP, Antwerpen) : "algehele aandacht genoten", Leo Tindemans (CVP, Edegem) : "met aandacht kennis genomen", Wivina De-meester (CVP, Zoersel) : "steun aan het ontwerp", Manu Desutter (CVP, Knokke-Heist) : "rekening houden met", Greta Dielens (CVP, Antwerpen) : "met gescherpte aandacht en meer doeltreffendheid deelnemen aan de bespreking", Bert Croux (CVP, Alken) : "met bijzondere aandacht onderzoeken", Jan Gerits (CVP, Houthalen-Helchteren) : "met belangstelling gelezen en steunen", Rik Kuylen (CVP, Berchem) : "dank voor de toezending", André Lagae (CVP, Heverlee) : "getuigt van een klare kijk op de landschapszorg", Max Smeers (CVP, Sint-Truiden) : "niet akkoord met de huidige vorm van het decreet", Vic Anciaux (VU, Brussel) : "honderd procent achter de bedoelingen van het ontwerp", Jaak Gabriëls (VU, Bree) : "standpunt verdedigen en in die zin tussenkomen", Walter



Peeters (VU, Hamme) : "zeer pertinente bemerkingen volmondig beamen", Rob Vandezande (VU, Leuven) : "standpunt bijtreden", Oswald Van Ooteghem (VU, Gent-Gentbrugge) : "staat zeer positief", Willy Calewaert (SP, Antwerpen) : "deel uw bekommernis en steun", Eddy Baldewijns (SP, Ginkelom-Borlo) : "alles in het werk om aan wensen tegemoet te komen", Gilbert Temmerman (SP, Gent) : "steun verlenen", Louis Vanvelthoven (SP, Lommel) : "aandacht weerhouden", Willy Seeuws (SP, Gent-Drongen) : "tekst ongewijzigd proberen te laten goedkeuren", Willy De Clercq (PVV, Gent) : "ernstig onderzoeken", Albert Claes (PVV, Brugge) : "met dit stuk rekening houden", Willy Taelman (PVV, Grobbendonk) : "belangstelling en uw schrijven indachtig zijn", Louis Van Geyt (KPB, Brussel) : "bijzondere belangstelling", ...

Volkvertegenwoordiger Wivina De-

meester-De Meyer en senator André Lagae verduidelijkten uitvoerig hun standpunt.

Mevrouw Demeester : "... Nu de stad minder goed leefbaar werd gemaakt, mag het platteland niet hetzelfde lot ondergaan. Het is derhalve nodig de landschappen te beschermen en zelfs in beschadigde gebieden, landschappen te herstellen of op te bouwen... Een land dat zijn landbouw zou opgeven, ondermijnt de leefbaarheid en de toekomst. De mogelijkheid tot zelfvoorziening wordt best achter de hand gehouden. Door de ongebreidelde urbanisatie is nog amper de helft van ons gebied bruikbaar voor landbouw. Dit is de absolute limiet, gezien de bevolkingsdichtheid. Door de technische en sociale vooruitgang is de landbouw grootschaliger geworden, om rendabel te blijven. Soms heeft men de indruk dat ook hier de grens is bereikt van de mogelijkheden van

de familiale bedrijven. Het landschap is een evoluerende materie, levend als de mens zelf en moet zich derhalve kunnen aanpassen aan een rendabele landbouw."

De heer Lagae : "... De landbouwsektor is niet onverdeeld gelukkig met de konkrete uitwerking van de landschapszorg, omdat in het ontwerp van dekreet geen rekening word gehouden met de bestemming van de gronden volgens de gewestplannen en er geen overlegstructuur aanwezig is, waar alle belangen aan bod kunnen komen. Daardoor zou de bestemming van de agrarische gebieden kunnen worden uitgehold door beschermingsbesluiten. Landbouw zou dan kunnen verworden tot restfunctie, wat onaanvaardbaar is. Het ontwerp lijkt mij nogal centralistisch. In dit verband wil ik wijzen op de belangrijke taak van de Koninklijke Kommissie, die niet multi-disciplinair is samengesteld; op de bevoegdheid van de Minister in geval van vergunningsaanvraag zonder beroepsmorelijkheid van de betrokkenen; op de bescheiden inbreng van de plaatselijke bevolking in de landschapskommissies, en tevens op de subsidiëring die niet zo democratisch is als een vergoedingsrecht dat gerechtelijk zou kunnen worden getoetst. De exploitatievrijheid van de land- en tuinbouwers, volgens de wet van 1931, wordt afgeschaft met eventuele mogelijkheid tot subsidie. Ik vraag mij af of de Vlaamse gemeenschap zich deze luxe kan veroorloven in de huidige economische omstandigheden. Landbouwers die men vrij laat, zijn eerder landschapminded dan mensen die men onderwerpt aan een te strakke reglementering. Binnen de E.G. mag de konkurrentiepositie van de Vlaams landbouw niet eenzijdig worden afgebouwd. Ik zal niet nalaten het ontwerp van dekreet te steunen, nadat het werd aangepast in de richting van een meer democratische, multi-

disciplinaire benadering van de landschapszorg. Immers de landbouwsektor is de landschapszorg steeds genegen geweest en zal dit in de toekomst ook zijn, voor zover hij daarbij kan rekenen op wederkerigheid."

Beide politici kunnen mij alvast niet verwijten hun opmerkingen te hebben dood gezwezen. Ik hoop in de toekomst te mogen rekenen op wederkerigheid in landbouwkringen, wat spijtig genoeg in het verleden weinig of niet het geval was.

Reakties op het standpunt van BBL

Minister M. Galle (1 juli '82) :

"Ik treed tenvolle uw standpunt bij waarin U stelt dat de ontwerpen van dekreet op de landschappen, op de bossen en op het natuurbehoud dringend moeten besproken en goedgekeurd worden in de Vlaamse Raad, zonder ze te koppelen aan een dekreet inzake landinrichting en nog minder door ze te vervangen door een nieuw dekreet inzake Groenbeleid.

Wees ervan verzekerd dat ik dit standpunt zal verdedigen bij bespreking."

Minister P. Akkermans (28 juni '82) :

"Ik heb de eer U te laten weten dat gestreefd wordt naar een parallelle behandeling van de verschillende sektoriële dekreten voor natuurbehoud, bossen en landschappen in hun onderlinge samenwerking met een koördinerend en homogeen dekreet op de landinrichting, zoals voorzien in de beleidsverklaring van de Vlaamse Regering, wat de doelmatigheid ervan zou verhogen. Overigens dienen deze instrumentaria binnen het kader van de structuurplanning ingezet te worden voor de vrijwaring, instandhouding, inrichting en



beheer en ontwikkeling van aktuele en potentiële waarden in de groene ruimte."

Minister R. Steyaert (6 juli '82) :
 "Ik zal niet nalaten in het kader van de werkzaamheden van de Vlaamse Executieve en de Vlaamse Raad de aandacht te vestigen van de bevoegde minister op het door U gestelde probleem."

Minister H. Schiltz (6 juli '82) :
 "Met uw standpunt inzake het eventueel opnieuw inhoudelijk in vraag stellen van de ontwerpen van Landchaps-, Bos- en Natuurbehoud-dekreten ga ik akkoord.
 Nochtans lijkt het mij noodzakelijk om deze ontwerpen, tesamen met andere ontwerpen die in voorbereiding zijn en die de problematiek van de

open ruimten en een totaal-groen-beleid omvatten of raken, te coördineren.

Ook kan men van mening verschillen over de te volgen juridisch-politieke aanpak van deze problematiek. Hier moet men de efficiëntste wijze nastreven, zoniet loopt men het risico dat ofwel het groenbeleid op de lange baan wordt geschoven, ofwel dat men te fragmentaire en dus onvoldedige en ontoepasbare dekretten krijgt, en dit komt zeker niet overeen met uw streven, noch met het mijne.

Ik zal dus, bij bespreking in de Vlaamse Executieve van deze materie, zonder de essentiële bedoelingen uit het oog te verliezen, terdege rekening houden met uw standpunten."

Stedelijke fietsvoorzieningen

Erik Osselaer

De werkgroep Langzaam Verkeer Leuven organiseerde op 5 mei 1982 een studiedag "Stedelijke Fietsvoorzieningen. Geïnteresseerden beseffen maar al te goed dat het bevorderen van de verkeersveiligheid voor fietsers in België een onbegonnen werk is. Het Ministerie van Verkeer loopt jaren achterop. Voorlichting- en adviesdiensten zijn onbestaande. Zelfs van enige coördinatie met het Ministerie van Openbare Werken is er geen sprake.

Gelukkig voor de arme fietsers (rijke mensen rijden met dure wagens) drongen gedurende deze vermoeiende studiedag toch enkele positieve ideeën naar de oppervlakte. Twee ministers van de Vlaamse deelregering lichtten nl. hun plannen ter bevordering van het veilig fietsverkeer toe. "Geen woorden, maar daden" beloften zij.

De fietser en de verkeersonveiligheid

De eerste spreker ir. R. Dieleman, diensthoofd bij het Studiefonds Veilig Wegverkeer besprak een hele reeks cijfers en statistieken betreffende verkeersongevallen met fietsers. Het kan nooit kwaad als background-informatie te vernemen dat bij 10% van alle ongevallen met doden en gewonden fietsers betrokken zijn. Zij vertegenwoordigen 11% van alle doden en zwaar ge-

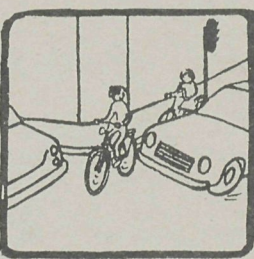
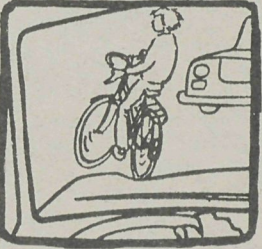
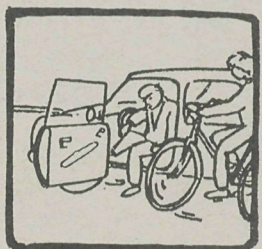
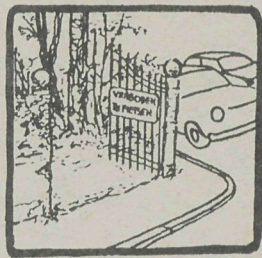
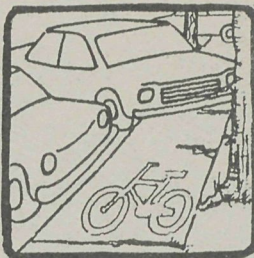
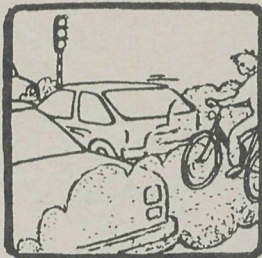
wonden, de meest bedreigde leeftijdsgroepen zijn 10-14 en 15-19 jaar, één derde wordt langs achter of opzij aangereden, 90% van de ongevallen gebeurt overdag. De periode mei-oktober neemt 66% van de ongevallen voor haar rekening, woensdag en vrijdag zijn het gevaarlijkst, dan valt er een piek te noteren tussen 16 en 17 uur...

Hierbij aansluitend pleitte ir. Dieleman voor een wijziging van de verkeersregels rekening houdend met mogelijkheden, beperkingen, gedragingen en wensen van fietsers. De Belgische verkeersregels werden immers opgesteld met enkel de auto voor ogen.

Vanaf de start van deze studiedag werd dus duidelijk vooropgesteld dat de overheid meer werk moet maken van het fietsverkeer.

De fietser en de stadsverkeerplanning

Ir. B. Van Belle, diensthoofd bij de Interkommunale Ontwikkelingsmaatschappij Leiedal ziet de planning als volgt : een toekomstgericht proces dat streeft naar rationele besluitvorming en actie. Hij opteert voor planning op gemeentelijk niveau mits de gemeenten kunnen rekenen op de nodige steun, middelen, deskundigheid en logistiek, evenals op voldoende waarborgen van de overheid om aan planning te doen.



Ir. Van Belle waarschuwde voor de heersende verwarring bij beleidsverantwoordelijken en ambtenaren. Deze zien wel in dat het zo niet verder kan, maar trachten wel te realiseren wat ze ontworpen hebben. Ze voelen aan dat er meer vanuit de omgeving moet gewerkt worden, maar weten dit niet in de praktijk om te zetten.

Tot slot somde hij de voorwaarden op waaraan moet voldaan worden opdat elke verkeersstudie behoorlijk nut zou opleveren : het gemeentebestuur moet er zich van bewust

zijn dat er iets dient te veranderen; de wil om veranderingen te realiseren dient voorhanden te zijn; de bewoners dienen bij de verkeersstudie betrokken te worden; samenwerking tussen de verschillende gemeentelijke diensten en beleidsmensen is onontbeerlijk; de continuïteit van de verkeersstudie moet door het gemeentepersoneel verzekerd worden; de relatie verkeer-ruimtelijke ordening mag niet uit het oog verloren worden; de begeleiding van de studie door een stuurgroep is aangewezen; reeds van meet af aan dienen kleine in-

grepen meer leefbaarheid te schep-
pen.

Ir. Van Belle eindigde met enkele bedenkingen. Voor fietsers is de kortste afstand belangrijker dan de veiligheid. Wat beschikbare ruimte betreft, is kiezen voor de fiets, kiezen tegen de auto.

Dhr. Stuyven, Werkgroep Langzaam Verkeer Leuven, lichtte de twee belangrijkste criteria om stedelijk fietsen te bevorderen toe. Wil men veiligheid vóór alles, dan kiest men voor scheiding tussen langzaam en snel verkeer d.m.v. vrijliggende fietspaden. Kiest men voor de kortste route dan is het onmogelijk alle fietsers onder te brengen in één of twee fietsroutes. Beide oplossingen dringen zich echter op terwijl in principe het hele stratenpatroon optimaal befietsbaar kan zijn. De Werkgroep Langzaam Verkeer wil de verkeersruimte binnen de stadsring plannen volgens het diffuus model.

Bij het diffuus model gaat men er van uit dat de straat van iedereen is en dat er menselijk verkeer heerst, waar het aangenaam vertoeven is. Dit kan bereikt worden door alle verkeerssoorten te integreren, waarbij de bestaande infrastructuur zoveel mogelijk wordt gebruikt.

Ook aan volgende eisen dient het diffuus model te voldoen : het moet flexibel zijn en zich aan alle omstandigheden aanpassen; de toegankelijkheid van alle straten en de veiligheid van alle verkeersdeelnemers dient gegarandeerd; een leefbare erf functie dient verwezenlijkt te worden.

Wil men het fietsverkeer bevorderen, dan moet het autoverkeer verminde-

ren door o.a. het lang parkeren te weren uit de binnenstad, het openbaar streek- en stadsvervoer te bevorderen en de rijsnelheid van de automobilisten tot 25 à 30 km/u. Dan pas wordt integratie van alle verkeerssoorten mogelijk.

Juridische en technische knelpunten

Dhr. J. Dekoster, Groupe de Recherche et d'Action des Cyclistes Quotidiens - Brussel, stelde in een kort maar krachtig pleidooi dat de belangrijkste moeilijkheden bij het realiseren van stedelijke fietsvoorzieningen zijn dat het verkeersbeleid weinig rekening houdt met de fietser en de kwaliteit van de voorzieningen vaak beneden peil blijft.

Talrijke dia's van foutieve voorzieningen toonden dit aan : brutale niveauverschillen tussen fietspad en rijbaan, ingewikkelde kruispunten en plotseling begin of einde van het fietspad, om er maar enkele op te noemen.

Integratie in het verkeer

Minister Geens, voorzitter van de Vlaamse Deelregering wil de fietser de plaats geven die hem toebehoort. Fietsen is een kleinschalige aangelegenheid en het maken van fietspadenplannen heeft dan ook een lokaal en regionaal karakter dat door de overheid moet gestimuleerd en ondersteund worden. Hij wees erop dat coördinatie en overleg ontbreken, terwijl juist daardoor een efficiënt verkeersbeleid mogelijk wordt.

Na vertoning van de film van Rijks- waterstaat over de demonstratieve fietsroutes van Den Haag en Til-



burg, belichtte ir. Van Vulpen de vormgevingsaspecten van fietsroutes.

Hier volgen enkele aanbevelingen voor fietsroutes in stedelijke gebieden : de wens van fietsers is op zoveel mogelijk wegen prettig en veilig te kunnen fietsen; geen onnodige omwegen hoeven te maken; fietsroutes zijn het gemakkelijkst realiseerbaar in verkeersluwe gebieden; waar nodig dient het rijgedrag van autobestuurders te worden aangepast; alle belangrijke bestemmingen dienen met elkaar te worden verbonden; op verkeersaders dienen fietsers en automobilisten duidelijk van elkaar te worden gescheiden.

Verkeerskonsulent L. Buelens van de stad Leuven en Dhr. F. Decabooter, Schepen voor Verkeersveiligheid van de stad Kortrijk, schiepen door middel van kaarten en dia's een beeld van de geplande fietspadenroutes in deze twee steden.

Wat Leuven betreft, bestaat het hele fietspadenplan enkel op papier, terwijl in Kortrijk reeds kleine

ingrepen gebeurden van die aard dat zij geen schade berokkenden aan het fietspadenplan.

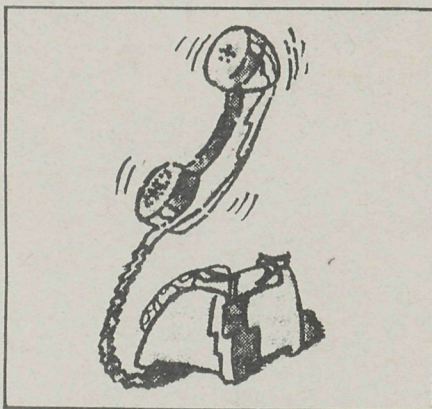
Dhr. M. Galle, Gemeenschapsminister voor Gesubsidieerde Werken en Ondergeschikte Besturen, beklemtoonde dat wij een andere richting moeten inslaan en dat de realisatie van fietspaden en -routes voor 60% gesubsidieerd kunnen worden, doch dat hij graag zou zien dat ze passen in een politiek die een betere leefomgeving nastreeft. Hij deelde mee dat hij, binnen zijn kabinet, een kernwerkgroep met betrekking tot het fietsverkeer zou oprichten in de eerstkomende weken.

Een discussie, waaraan de Vlaamse Deelregering, het Ministerie van Openbare Werken, de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten en Langzaam Verkeer Leuven deelnamen, werd gezien het late uur, het gering aantal nog aanwezigen en de weinige vragen die vooraf schriftelijk moesten worden ingediend, een zeer makke discussie waaruit niet veel meer te rapen viel.

Leefmilieu Kampagne '82



De groene telefoon, die sinds 1 juli operationeel is op het secretariaat van de leefmilieukampagne, rinkelt onophoudend. Op nummer 02/217.77.70 kan immers iedereen terecht, hetzij voor het aanvragen van informatie en dokumentatie, hetzij voor het voorleggen van juridische problemen en klachten i.v.m. de leefmilieuproblematiek. Er wordt dan ook druk gewerkt aan het behandelen van de vele uiteenlopende klachten die binnenstromen.



Op het adres van de leefmilieukampagne kan je steeds gratis promotie- en edukatief materiaal bekomen : raamaffiches (40 x 60 cm), affiches (70 x 100 cm) en de brochure "Ons Leefmilieu". De diareeks "Hun leefmilieu, uw zorg" en een film over luchtverontreiniging worden op aanvraag in bruikleen gegeven.

Sekretariaat Leefmilieukampagne :
Jozef II straat 36
5de verdieping
1040 Brussel
Telefoon : 02/217.44.94

Pers en Milieu

Gewestplannen

Het geknoei met de gewestplannen, waarop de groene landbouwzones op sluijke manier werden omgezet in rode bouwzones, heeft heel wat stof doen opwaaien.

Pas onlangs - na een jaar - heeft onderzoeksrechter Bellemans van het kabinet van de koning essentiële dokumenten ontvangen voor zijn onderzoek naar de vervalsingen. Vorig jaar kreeg hij deze niet in handen omdat minister Akkermans en de toenmalige eerst minister Eyskens geen medewerking wilden verlenen. Aan de hand van het materiaal dat hij nu ter beschikking heeft, kan hij nagaan of er vervalsingen zijn gebeurd in de Koninklijke Besluiten op het kabinet van de toenmalige staatssekretaris Eyskens, nadat de koning zijn handtekening had geplaatst, maar voor ze in het Staatsblad werden gepubliceerd.

Alternatieve energie

Een onderzoeksteam van het Laboratorium voor Elektronika van de Gentse Rijksuniversiteit is erin geslaagd elektrische energie, afkomstig van een zonnepaneel te pompen in het 220 Volt-distributienet. Het zonnepaneel met een oppervlakte van ongeveer 5 m², staat gemonteerd op het terras van de parking aan de Sint-Pietersnieuwstraat te Gent. Het bestaat uit 480 zonnecellen van elk 100 cm² groot. Op deze manier kan de Rijksuniversiteit, zij het nog slechts gedeeltelijk, in haar eigen energieverbruik voorzien. De ervaring die deze proefopstelling met zich meebrengt, zal verwerkt worden in het ontwerp van een



grotere installatie (een zonnepaneel met een oppervlakte van 70 m²) die zal gebouwd worden op het terras van het EGW-gebouw in het Zuidpark. Dit paneel zou dan stroom leveren voor het Gentse stadsnet.

De Nederlandse regering heeft besloten een proefproject uit te voeren met een windenergiecentrale. Een park van 10 à 20 windmolens, elk met een vermogen van 0,3 à 0,5 megawatt, zouden rechtstreeks aan het elektriciteitsnet energie kunnen leveren. Nog dit jaar zal een definitieve beslissing genomen worden over de prototypes van de windmolens. Het project zal in 1985 voltooid worden.

Verkeersdrempels

Minister van Verkeerswezen De Croo heeft in de commissie voor de infrastructuur van de senaat toegezegd onverwijld de nodige maatregelen te zullen treffen die het de gemeentebesturen mogelijk moeten maken verkeersdrempels aan te leggen.

Pers en Milieu

Spreeuwenaktie

Te Tremelo werd in een bos aan de Merestraat een drastische uitdunningsaktie gevoerd tegen de 40.000 à 50.000 spreeuwen, die er hun slaapplaats hadden. Het ministerie van Landbouw, dienst Plantenbescherming, besloot hiertoe daar de steeds groeiende kolonies spreeuwen een bedreiging vormden voor de fruitteelt, en in het bijzonder de kersenooft. Dagelijks richtten zij voor anderhalf miljoen frank schade aan.

Bij de aktie werd gebruik gemaakt van 63 kg TNT. De schokgolf van de ontploffing doodde ongeveer de helft van de kersendieven. De rest van de spreeuwen, die deerlijk verhaakeld of compleet buiten westen in de takken bleef hangen of op de bodem belandde, werd "opgeruimd" door een groep mannen die gewapend met stokken het bos introkken.

De dode dieren worden daarna in het laboratorium van het ministerie van Landbouw van nabij bekeken, en eventuele ringnummers worden genoteerd. De massa komt uiteindelijk terecht in een verwerkingsfabriek, waar zij wordt verwerkt tot varkensvoer.

Drie dagen na de aktie kwamen bij de Dierenbescherming klachten binnen dat er in het bos nog steeds gewonde spreeuwen rondhuppelden.

Zij waren niet dodelijk gewond, maar hadden verminkte vleugels of poten. De Dierenbescherming zegt niet gekant te zijn tegen een spreeuwenaktie, maar vindt dat men eerder preventief zou moeten optreden, bijvoorbeeld door de eieren te vernietigen.



Afvalproblemen

Brussel produceert elk jaar 424.000 ton afval. Een gigantisch probleem dat eindelijk van de baan is, aangezien de Brusselse deelregering heeft beslist tot het bouwen van een verbrandingskomplex met drie ovens. De installatie zal een capaciteit hebben van 470.000 ton huisafval.

Allerlei afval uit Nederland wordt uitgevoerd naar België omdat de verwerking hier goedkoper is. Minister Lenssens deelde mede dat er een einde wordt gemaakt aan het ontbreken van wettelijke voorwaarden. Het Vlaamse Gewest gaat een milieuhefving op afvalstoffen invoeren.

Pers en Milieu

Daardoor zal het financieel aantrekkelijk verschil tussen verwerking in Nederland en storten in België verdwijnen.

In het Belgisch Staatsblad is een Koninklijk Besluit verschenen van staatssecretaris F.Aerts van Volksgezondheid en Leefmilieu, dat een milieu-effekt-rapportering (MER) invoert voor de handel in gevaarlijke stoffen. Hierdoor wordt eenabrikant of invoerder verplicht voor ieder nieuw produkt dat hij bij ons op de markt wil brengen, een dossier in te dienen met alle gegevens over de mogelijke gevaren ervan voor het leefmilieu.

Tevens moeten op de etiketten van de produkten duidelijke aanwijzingen en alle nodige veiligheidsvoorschriften ten behoeve van de konsument vermeld worden, op basis van het goedgekeurde dossier.

Waterzuiveringsstations

Staatssecretaris van Volksgezondheid, F.Aerts, heeft van het overlegkomitee regering-deelregeringen de opdracht gekregen te bemiddelen in het geschil tussen gemeenschapsminister Lenssens, Waals gewestminister Féaux en de Brusselse Executieve over de verdeling van de kredieten voor de grote waterbouwkundige werken, die nationaal zijn gebleven.

Het jarenlange geschil is nu in een akute faze gekomen daar de bouw van het waterzuiveringsstation aan de stuwdam in Gileppe erdoor wordt vertraagd. De drinkwatervoorziening in Verviers komt hierdoor in het gedrang.

Bodem- en luchtverontreiniging

De bodemverontreiniging onder de zeven jaar oude woonwijk "De Staart" in de Nederlandse gemeente Dordrecht blijkt omvangrijker dan oorspronkelijk werd gedacht. Het gif in de bodem is afkomstig van de chemische industrie Rijnmond. Van de 710 huizen die de wijk telt, zouden er 106 moeten worden gesloopt. Het is ook niet uitgesloten dat het sterk verontreinigde grondwater in andere delen van de wijk doordringt. Om dat te voorkomen dient het giftige grondwater afgeschermd te worden. Over het lot van de bewoners heerst er nog grote onzekerheid. Vervangende woonruimte is er nog niet en er staat nog niets vast over de schadevergoeding.

Te Stockholm werd een ministerkonferentie gehouden waaraan 35 landen (ook België) deelnamen. Er werden o.m. voorstellen gedaan i.v.m. internationale maatregelen ter voorkoming van zure regen. Deze omvatten o.a. het gebruik van zwavelarme brandstoffen, het toepassen van schone technologie bij het stoken van fossiele brandstoffen, energiebesparing en beperking van de uitlaatgassen van auto's met een faktor 3.

De Nederlandse staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne drong er bij de deelnemers op aan de emissies van zwaveldioxyde en stikstofoxyden, die de oorzaak zijn van de zure regen, in hun landen in eerste instantie te bevrozen. Op langere termijn zouden de landen de emissies zodanig moeten verlagen dat nergens meer zure neerslag kan ontstaan.

De Filippijnse anti-nukleaire beweging

Linda Kiekens

In het Filippijnse Bataan, een schiereiland ten noordwesten van Manila, bouwt de Amerikaanse firma Westinghouse een gloednieuwe kerncentrale. De Nuclear Free Philippines Coalition poogt de bouw ervan te stoppen.

Mary John Mananzan, lid van de Advisory Board van de coalitie, vertelde ons hoe het verzet tegen de in aanbouw zijnde kerncentrale groeide en welke initiatieven werden genomen om de bouw te stoppen.

In 1975 besloot de Filippijnse regering een kerncentrale te bouwen, uit vrees voor de gevolgen van de oliecrisis. Dit is althans de motivatie die de regering zelf formuleerde, de eigenlijke reden voor de inplanting ligt op een heel ander vlak. Er werd een kontrakt aangegaan met de Amerikaanse firma Westinghouse voor het bouwen van het complex en het leveren van de kernreaktor.

De geografische gegevens van de plaats die ervoor werd gekozen, jagen eenieder met een beetje gezond verstand de stuipen op het lijf. Vooreerst werd er door natuurkundigen vastgesteld dat aardbevingen er regelmatig voorkomen. Daarenboven bevindt zich in de onmiddellijke omgeving een vulkaan die wel verondersteld wordt niet-actief te zijn, maar kan men daar ooit volledig zeker van zijn?

Toch wordt, ondanks deze negatieve elementen, de kerncentrale op deze plaats gebouwd omdat de geprodu-



ceerde elektriciteit moet geleverd worden aan Amerikaanse instellingen die in de omgeving gevestigd zijn, nl. de Bataan Export Processing Zone, de Subic Bay Naval Base en de U.S. Air Base, Clark Field. Deze laatste twee zijn de grootste militaire bases buiten de Verenigde Staten. Deze bases en de multinationals voorzien van energie is de werkelijke reden van de inplanting.

De Nuclear Free Philippines Coalition

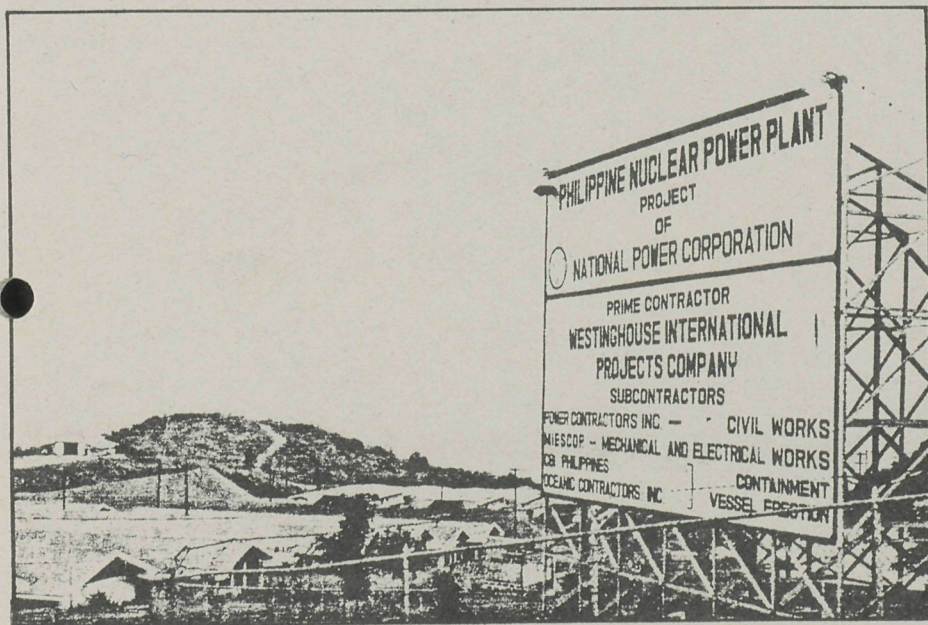
In 1977 begon het verzet van de protestbeweging tegen de bouw van de kerncentrale. De Environmental Federation verzamelde meer dan 1 miljoen handtekeningen met een petitie tot stopzetting van de bouw. In 1979, na het Three-Mile-Island incident, schreef een Filippijns advocaat die in Amerika verbleef, een brief naar de toenmalige senator Tanáda, waarin hij deze verzoekt er bij President Marcos op aan te dringen de bouw te stoppen. De President schortte de bouw op en stelde de zgn. Puno Commission aan, die de opdracht kreeg de nucleaire reaktor, die door Westinghouse aan de Filipijnen geleverd zou worden, te onderzoeken. De Environmental Federation hield zich voor een poos op de achtergrond. De Puno Commission gaf advies i.v.m. het verhogen van de

veiligheid van de kernreaktor. Het betrof immers een oud type reaktor dat in de V.S. geweigerd wordt omdat hij niet voldoet aan de veiligheidsnormen. Westinghouse deelde mee het advies te overwegen. Toch werd de bouw verdergezet.

Op dat ogenblik was de oppositie verdeeld. Daarom besloot een energiegroep, die deel uitmaakte van de Citizens Alliance for Consumer Protection en zich als dusdanig inzette tegen de stijgende olieprijsen, de strijd tegen de kernenergie aan te vatten. De groep nam alle organisaties en personen die zich tevoren reeds tegen de centrale hadden uitgesproken, in haar geleiden op. Uiteindelijk ontstond zo de Nuclear Free Philippines Coalition.

Aktiepunten

De eerste activiteit als een coalitie, was het organiseren van een



rally. Bij deze gelegenheid werd een eigen manifest voorgelezen en werden enkele speeches tegen kern-energie gegeven.

Vele bezoekers, waaronder Robert Pollard van de Concerned Scientists of America en de National Defense Resource Council, hielpen de problematiek in de kijker stellen. Een andere bezoeker was Roman Bedor, een lid van de Nuclear Free Pacific. Hij zet zich in tegen het dumpen van afval in de oceaan. Ook een aantal slachtoffers van Hiroshima en Nagasaki waren te gast als getuigen tegen de kernreaktor. Er werd zoveel mogelijk publiciteit gemaakt zodat de mensen zouden inzien dat het gevaar van een kernreaktor niet denkbeeldig is.

In scholen en privé-organisaties werd een intensief onderwijsprogramma georganiseerd. Dit werd ook tweemaal op TV uitgezonden. Interviews op de radio en in de kranten volgden.

In 1981 werd een poster- en popfestival gehouden, met een concert als hoogtepunt. Populaire popzangers brachten geëngageerde liedjes over milieu en kernenergie. Tijdens de optredens werden diabeelden van Hiroshima en Nagasaki getoond.

Toen de toenmalige senator Tanáda, nu voorzitter van de Nuclear Free Philippines Coalition, tijdens een verblijf in de V.S. een film ontdekte die gemaakt was in Hiroshima en Nagasaki, één uur na de ontplofing, realiseerde hij zich dat de beweging zich niet alleen tegen de kerncentrale te Bataan moest verzetten, maar ook tegen de Amerikaanse nukleaire bases. De aanwezigheid van nukleaire wapens maakt de Filippijnen immers een doelwit voor een Russische aanval.

Bezwaren tegen de kerncentrale

De Filippijnen hebben geen kerncentrale nodig om als natie te overleven. Zij beschikken immers over betere en veiligere energiebronnen. Bovendien kunnen zij, als Derde Wereld land, het bedrag van 1,9 biljoen dollar, nodig voor het bouwen van de centrale te Bataan, niet betalen. Zij moeten daarom deze som lenen bij de Amerikaanse Export-Import Bank om de Amerikaanse firma Westinghouse te betalen om een kerncentrale te bouwen die energie moet leveren aan Amerikaanse nukleaire bases en multinationals.

Een ander aspekt zijn de ekologische gevolgen. De kernreaktor zal immers 300 ton Plutonium per jaar produceren. Dit is een zeer gevaarlijke afvalstof: 10 gram Plutonium is voldoende om een atombom te maken, 1 gram is genoeg om onmiddellijk de dood te veroorzaken. Deze afvalstof kan niet verwerkt, verbrand of zomaar weggegooid worden. Plutonium moet worden gestockeerd in een zeer veilig plaats voor de periode van de aktiviteitsduur, zijnde 250.000 jaar. De bouw van een dergelijke ruimte is niet in het budget inbegrepen.

Er is ook een moreel aspekt aan verbonden. Niemand heeft immers recht de zorg voor deze gevaarlijke afvalstof op de schouders van de volgende generatie te laden.

Met dergelijke drijfveren is het niet verwonderlijk dat de Nuclear Free Philippines Coalition zich met alle macht verzet tegen de onverantwoorde bouw van een kerncentrale te Bataan.

Beheer in Saeftinghe op de korrel genomen

S. Cleiren

Over het unieke karakter en het bijzondere belang van Saeftinghe als natuurgebied, bestaat al lang geen twijfel meer. Dat schapenweiding een wezenlijk deel van dit gebied vormt, zal velen ook niet onbekend zijn.

Onze familie zelf, Cleiren, is sinds 1890 pachter van het oostelijk deel van Saeftinghe. Het schapenhouden zit ons a.h.w. in het bloed (reeds 4 generaties !) en Saeftinghe is een stuk van onszelf geworden.

Sinds 1976 heeft de Stichting Het Zeeuwse Landschap het beheer over Saeftinghe toegewezen gekregen en vanaf 16 januari 1981 is de Stichting zelf met een schapenbedrijf in Emmahaven begonnen.

Belangrijk om weten is, dat het Zeeuwse Landschap in die 5 jaar geen enkele vorm van contact met ons gezocht heeft, noch dat wij op de hoogte gebracht zijn van hun beleidslijnen. In een onderhoud van 3 maart 11. (dat door ons werd aangevraagd) werd wel gewezen op het feit dat onze kudde de laatste jaren steeds kleiner is geworden, wat



een gevaar inhoudt voor de vegetatie en het vogelbestand in Saef-tinghe. Wij hebben hierop onmiddellijk onze wil te kennen gegeven (in verscheidene brieven) ons schapenaantal uit te breiden indien daarvoor een redelijke subsidiëring voorhanden is. Tot hiertoe mochten wij van Het Zeeuwse Landschap (net zoals in de voorbije 5 jaar) geen enkele konkrete hulpverlening ontvangen.

Wel werd op 11 mei 11. door de Stichting Behoud Saefthinghe, met steun en medewerking van Het Zeeuwse Landschap, een grote perskonferentie gehouden, met als doel verscheidene miljoenen BF in te zamelen voor steun aan de kudde te Emmahaven (thans partikulier bezit van een koöperatieve). Naast deze medewerking wordt aan dit bedrijf een enorme financiële hulp gegeven : nieuwbouw stal : 2 miljoen, staats-subsidie : meer dan 1 miljoen, aankoop materiaal, ruwvoeder, geen pachtgeld,... Daarbij is er nog altijd geen garantie dat het schapenaantal vermeerdert (van meer dan 400 schapen op 1 jan. '81 is er thans, na een nieuwe lammerperiode, slechts een kudde van ruim 300 dieren overgebleven, waar er volgens planning meer dan 600 moesten zijn).

Tevens wordt er in de informatiebrochure, aangeboden bij de perskonferentie, duidelijk gesteld dat men vanaf 1985 met een tweede bedrijf, op het door ons gepachte gebied, wil starten. Nochtans is op dit openblik duidelijk dat bioloog Jan Boom van Emmahaven, zijn vak als herder op Saefthinghe blijkbaar niet kent (te weinig wintervoer, "onbekend" aantal dieren verdronken, grote lammersterfte ; infectieziekten als rotkreupel en besmettelijk verwerpen).

De probleemstelling is duidelijk : op dit ogenblik zijn er in Saef-tinghe 2 partikuliere schapenbedrijven : wij in het oostelijk deel en de koöperatieve o.l.v. Jan Boom in Emmahaven. Aan de ene kudde wordt alle mogelijke steun gegeven, de andere wordt tegengewerkt en zou zelfs moeten verdwijnen, ongeacht het feit dat wij reeds bijna 100 jaar voor de instandhouding van Saefthinghe gezorgd hebben, en onze bekwaamheid als schapenhouder meer dan bewezen hebben.

De eerlijkheid van beheerder Het Zeeuwse Landschap is hier wel ver te zoeken ! Is Het Zeeuwse Landschap wel echt begaan om uitbreiding van het schapenaantal in en behoud van Het Verdronken Land van Saefthinghe, of gaat het gewoon om hun persoonlijke belangen (want identificatie tussen de koöperatieve en Het Zeeuwse Landschap is hier meer dan aanwijsbaar) ? Een subsidiëring per schap voor de beide kuddes lijkt ons een juister alternatief voorstel en zal een grotere schapenbeweiding garanderen.

Indien Het Zeeuwse Landschap een eerlijke beheershouding wil aannemen zal zij dit voorstel niet kunnen afwijzen. Hoelang zullen wij echter nog op hun reactie moeten wachten ?

"INSPRAAK" is een open tribune.

De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van deze rubriek, waarin de auteur onder eigen verantwoordelijkheid zijn persoonlijke mening weergeeft m.b.t. milieuproblemen in hun brede betekenis.

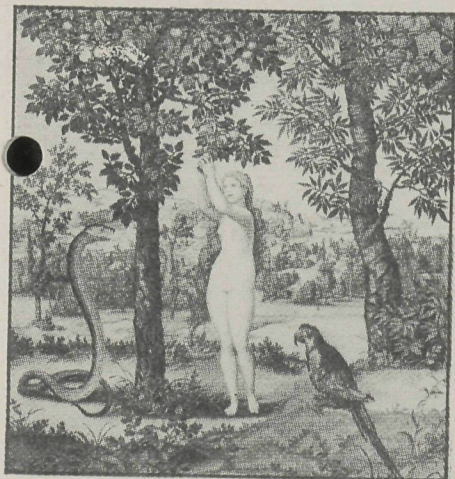
Reacties zijn steeds welkom.

Korte berichten

Het Aards Paradijs

De Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde te Antwerpen richt een tentoonstelling in met dierenvoorstellingen in de Nederlanden van de 16de en 17de eeuw.

Deze unieke tentoonstelling biedt een overzicht van de verschillende kunstuitingen in de Nederlanden, vanaf de prille Renaissance tot de lat-Barok. "Het Aards Paradijs" brengt werken van de grote Vlaamse en Nederlandse dierenschilders. Beeldhouwwerken, grafiek, glasschilderkunst en kartografie, kunstvormen waarin de Nederlanden zo uitmunten, krijgen de nodige aandacht. Gezien de belangrijkheid van deze tentoonstelling verlenen verschillende vooraanstaande binnen- en buitenlandse musea hun medewerking. De Galleria dell'Accademia te Firenze geeft twee wandtapijten in bruikleen, die ongetwijfeld tot de belangrijkste meesterwerken van de Vlaamse tapijtwervers behoren. Het British Museum zendt de rekonstruk-



tie van de dodo, een in de 17de eeuw uitgestorven vogel die bovendien in zeldzame schilderijen en tekeningen is vertegenwoordigd. Alzo wordt de brug gelegd naar het groeiend probleem van natuurbehoud. De rol van de dierentuinen en natuurreservaten als hoopvol paradijs voor bedreigde diersoorten wordt in de volgende zalen en in de tuin bijzonder benadrukt.

Deze tentoonstelling gaat door in de Zoo te Antwerpen, van 25 september tot 7 november '82. Zij is toegankelijk elke dag van 8.30 tot 17.00 uur.

LK.

Hogere cursus Akoestiek

De wetenschap van het geluid, de akoestiek, heeft zich sedert de 18de eeuw ontwikkeld tot een volwaardige wetenschap en techniek. Inzicht in de akoestiek is van belang voor de kennis van het geluid zelf, van de spraak en het gehoor. Ook de studie van de reactie van de mens op het geluid, de ontwikkeling van instrumenten om geluid op te wekken en te meten en van technieken om het geluid te beheersen, maken deel uit van het vakgebied van de akoestiek.

Universiteiten en Hogescholen bieden doorgaans slechts aan een zeer selekte groep de gelegenheid een basiskennis te verwerven. Het Nederlands Akoestisch Genootschap, de Belgische Akoestische Vereniging en het T.I.- Genootschap Industriële Akoestiek en Termische Isolatie willen deze tekortkoming verhelpen door de organisatie op zich te nemen van een Hogere Kursus Akoestiek. Deze cursus werd

Korte berichten

afgestemd op academici, afgestudeerden H.T.S.- en technisch industrieel ingenieurs.

De lessenreeks gaat door elke maandag van 20 september tot en met 17 januari '83 te Antwerpen, Eurotel, Copernicuslaan. De deelnemingsbijdrage bedraagt 25.600 fr. (niet-leden 28.800 fr.) zonder lunches en 33.280 fr. (niet-leden 36.480 fr.) met lunches.

Inschrijvingen en verdere inlichtingen : Sekretariaat Technologisch Instituut, Koninklijke Vlaamse Ingenieursvereniging, Jan van Rijswijcklaan 58, B-2000 Antwerpen, tel. 031/16.09.96. De inschrijvingen dienen vóór 6 september ingediend te worden.

LK.

Lessencyclus Industrieel Erfgoed

Tijdens de maanden oktober - december organiseert het Projekt Industrieel Erfgoed, in samenwerking met het Limburgs Universitair Centrum en de Culturele Dienst van de Stad Hasselt een eerste lessencyclus "Industrieel erfgoed". Met deze cyclus wil men aandacht vragen voor het industrieel erfgoed als uitdrukking van de technisch wetenschappelijke ontwikkeling, tegen de achtergrond van sociaal-ekonomische evolutie.

De lessenreeks gaat door in het Limburgs Universitair Centrum te Diepenbeek. Zij omvat 5 volledige zaterdagen. De lezingen worden praktisch geïllustreerd met 3 namiddag-uitstappen. De kosten van deelneming bedragen 3.500 fr. Deze prijs is alomvattend : lunches, rondreizen, bezoeken, dokumen-

tatie,...

Inschrijvingen en verdere inlichtingen : Alg. Sekretariaat van het Limburgs Universitair Centrum, Universitaire Campus, B-3610 Diepenbeek, Tel. 011/22.99.61.

De inschrijvingen dienen uiterlijk op 25 september '82 ingediend te worden.

LK.

Internationale handel in bedreigde soorten

Het Department of the Environment (DOE), gevestigd te Bristol, vestigt de aandacht op de toepassing van de Konventie van Washington in België.

Benadrukt wordt het feit dat de uitvoervergunningen die door België worden afgeleverd voor planten diersoorten die door de Konventie van Washington beschermd zijn, niet konform zijn met de vereisten van de Konventie. Deze vaststelling werd aan de Belgische autoriteiten voorgelegd.

In de toekomst moet eenieder die bepaalde specimen vanuit dit land in Groot-Britannië wil invoeren, op voorhand over een afschrift van een relevante Belgische uitvoervergunning beschikken en dit voorleggen bij het DOE ter controle met hun invoervergunning.

Om het even welk specimen, uit België geïmporteerd zonder de vereiste dokumenten, zal beschouwd worden als illegale invoer en door de douane in beslag worden genomen. De overtreders kunnen hiervoor streng beboet worden.

LK.

Korte berichten

Klachtofoon

De langzame weggebruikers (fietzers, voetgangers en gebruikers van het openbaar vervoer) kunnen eindelijk hun stem laten horen. Via de klachtofoon kunnen zij hun ongenoegen, voorstellen en bedenkingen uiten over de vervoersproblemen waarmee zij geconfronteerd worden.

De klachtofoon is een origineel initiatief van de werkgroep "Langzaam Verkeer" uit Leuven, in samenwerking met de vzw Evergreen. Alle klachten kunnen telefonisch, per brief of persoonlijk gemeld worden. Mensen uit Lier en omgeving kunnen terecht bij Evergreen vzw, Antwerpsestraat 2, 2500 Lier, tel. 031/80.13.75 en 031/80.25.70. De klachtofoon fungeert ook in een aantal andere gemeenten. Een gelijkaardige aktie loopt te Brugge (050/33.20.14), bij de Brusselse Raad voor Leefmilieu (02/511.32.69) en via de stadsdiensten van Menen (056/15.11.01)

LK.

Oude bestratingen

Het behoud en de restauratie van de bestratingen is een streefdoel van de leefmilieuvereniging SINOPEL. Van bij haar oprichting zet zij zich in om de aandacht te vestigen op het historisch aspekt van kasseiwegen.

Om te voorkomen dat de openbare besturen, in het licht van de gemeenteraadsverkiezingen, nog meer kasseiwegen laten asfalteren, tracht de vereniging de betrokken instanties tot betere gevoelens te brengen. Enkele argumenten die



zij daarbij aanwenden zijn : straatkelen werken verkeersstremmend, zij maken woonstraten aantrekkelijker, het herstellen en verbeteren is een arbeidsintensieve en kostenbesparende aangelegenheid, kasseiwegen zijn beter bestand tegen wateroverlast, zij hebben een historische waarde als monument.

LK.

Ander en beter

Het Aktiecomitee ter Beveiliging van het Leefmilieu op de Linker Oever vzw heeft in een open brief, gericht aan Minister De Croo, lucht gegeven aan zijn verantwoordiging over het beleid van het openbaar vervoer.

Het ABLLO verwijt de minister een ontstellend gebrek aan kennis en engagement voor de taak die hem

Korte berichten

werd toevertrouwd. De afdankingspoging van 500 werkkrachten en de overdreven tariefverhoging worden als bewijzen hiervan aangevoerd. De vaststelling dat het openbaar vervoer recht heeft op veel meer middelen wordt gestaafd met het argument dat telkens als trein of bus verbeterd werden, het aantal gebruikers groter werd, hetgeen bijdraagt tot een gunstiger leefklimaat. Een ander argument voor de uitbouw van het openbaar vervoer is energiebesparing: met bus of trein reizen is immers heel wat zuiniger dan met de auto.

Een "beleid" waarbij geen aandacht wordt besteed aan het meer leefbaar maken van stad en land en aan het energie-aspekt wordt onaanvaardbaar genoemd. Het ABLLO drukt dan ook zijn verlangen uit naar een ander en beter beleid.

LK.

Milieuwerkgroep Isis

De gevolgen van de economische crisis hebben hun weerslag op allerlei aspekten van onze samenleving. Ook het natuurlijke milieu blijft niet gespaard. Aangezien steeds meer mensen niet meer over het nodige geld beschikken om naar het buitenland te reizen, brengen zij hun vakantie door in eigen land. Wegens de devaluatie van onze Belgische frank, vinden ook buitenlanders, vooral Nederlanders en Duitsers, ons landje plots veel aantrekkelijker. Dit toerisme opent mogelijkheden tot betere bestaanszekerheid. Het Limburgse provinciebestuur, bij-

voorbeeld, wil de aantrekkelijkheid van de provincie exploiteren en economische en toeristische activiteiten stimuleren.

Ook de milieubescherming kan deze evolutie niet over het hoofd zien. De milieuwerkgroep Isis zet zich dan ook in om zinvol op de gebeurtenissen in te spelen en daarvoor bij te dragen tot het behoud, de verbetering en het beheer van het Limburgse landschap. Zij ziet daartoe verscheidene mogelijkheden. Eerst en vooral moet men bereid zijn om, op basis van de gewestplannen, te komen tot een dynamisch beheer van de natuurgebieden en de open ruimten. Een tweede mogelijkheid is het indienen en begeleiden van landschapsbeschermingsvoorstellen, waarbij men naast de esthetische waarde van het landschap ook de relatie met de belangen van de bewoners niet uit het oog mag verliezen.

Een bijdrage moet ook geleverd worden tot de ontwikkeling van één globale visie op het ruimtelijk gebeuren. In de mate van het mogelijke moet een begeleidende taak vervuld worden ten overstaan van het openbaar leven om te komen tot een harmonische uitbouw van de economische, maatschappelijke en ruimtelijke activiteiten.

Kortom, de milieubeweging Isis wil zijn energie en ervaring aanwenden in een participerend adviesge-richt aan de diverse overheden, om zo bij te dragen tot een vorm van herstel waar nodig en tot beperken of voorkomen van de aantasting van het milieu.

LK.

Publikaties

Paddestoelen en Schimmels van W-Europa

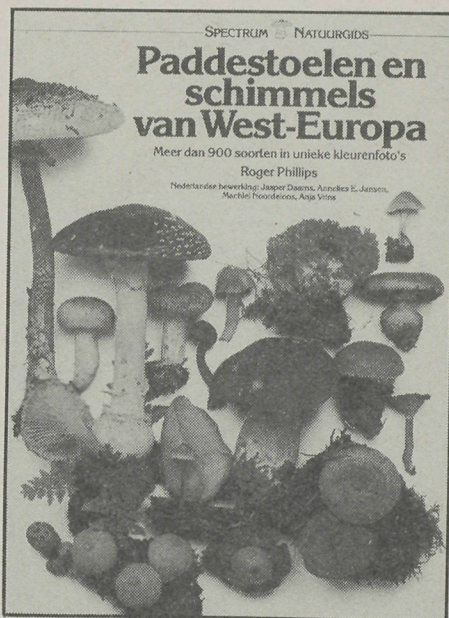
Wie houdt van rijk geïllustreerde natuurboeken, zal in dit werk zeker zijn gading vinden. Wie houdt van paddestoelen in hun natuurlijk-ke omgeving zal teleurgesteld en zelfs verontwaardigd zijn. Van de 3000 soorten die in West-Europa te vinden zijn, werden meer dan 900 soorten in kleur gefotografeerd. Daartoe werden van elke soort een aantal exemplaren geplukt. Hoeveel - zelfs beschermde - paddestoelen werden voor dit boek opgeofferd?

Het boek is dus in de eerste plaats een kijkgids. Alle foto's werden zo genomen dat de meest opvallende karaktertrekken van de soort tot uiting komen. Wat niet uit de illustraties blijkt, wordt samen met de mikroskopische gegevens vermeld in de korte beschrijvingen die de foto's vergezellen.

Het werk is een Nederlandse bewerking van "Mushrooms and Other Fungi of Great Britain and Europe". Waar mogelijk werden de groeiplaatsen en verspreidingsgegevens aangepast aan de Nederlandse situatie. Zo wordt ook steeds zowel de Nederlandse als wetenschappelijke benaming van soorten gegeven. Om gevonden paddestoelen en schimmels op naam te brengen aan de hand van dit werk, is een zekere basiskennis vereist. Zodra men over deze basiskennis beschikt, kan deze natuurgids een waardevol naslagwerk zijn.

Paddestoelen en Schimmels van West-Europa - Natuurgids - Uitgeverij Het Spectrum - 288 blz. - prijs : 895 fr.

LK.



Verkeersleefbaar Brugge

In februari verscheen "Blauwdruk voor een Verkeersleefbaar Brugge", een uitgave van de jonge werkgroep Verkeersleefbaarheid die werkzaam is binnen de v.z.w. "Cactus '80" in Brugge. Deze zwart-wit uitgave verslaat het verkeer in zijn breedste maatschappelijke betekenis en ontwikkelt opties om Brugge verkeersveiliger te maken. Zo pleit de werkgroep voor reorganisatie van het openbaar vervoer, veilige voorzieningen voor fietsers en voetgangers en een geïntegreerd verkeersmodel voor de binnenstad.

Zij hoopt dat de diverse politieke partijen in het licht van de na-

Publikaties

derende gemeentelijke verkiezingen rekening zullen houden met deze brochure bij het opstellen van hun programma op het vlak van verkeer. Zij ziet het werkboek als een oproep tot de Brugse bevolking om mee te denken en te werken aan een oplossing voor de verkeersleefbaarheid van hun stad.

Blauwdruk voor een Verkeersleefbaar Brugge - 60 blz. - 60 fr. - Te koop bij v.z.w. "Cactus '80", St. Amandstraat 13, 8000 Brugge, of door storting op rekeningnr. 380-0803962-97 met vermelding "Blauwdruk".

PL.

Biologische Waterkwaliteit

In '79 werd door het Ministerie van Volksgezondheid een "Overzichtskaart van de Biologische Kwaliteit van de Waterlopen" in België gepubliceerd. De verschillende gradaties van verontreiniging van de voornaamste waterlopen werden hierop aangegeven. Onlangs kwam een soortgelijke kaart van de pers, die de hydrografische bekkens van een 17-tal rivieren van ons land behandelt. Het Instituut voor Hygiene en Epidemiologie voerde een gedetailleerd onderzoek uit in de Dender, de A-beek, de Itterbeek, de Grote Nete, de Ede, de Kale, de Meire, de Poekebeek, de bijrivieren van de Leie, en de Waalse Amblève, Ton en Sûre. De 6 kaarten geven een beeld van deze metingen. De resultaten zijn het minst gunstig voor Ath, de streek tussen Denderleeuw en Dendermonde voor wat de Dender betreft.

De bijbehorende brochure bundelt

naast de algemene beschrijving en de biologische kwaliteit van de waterbekkens, ook telkens de lokalisatie van meetstations, de socio-ekonomische toestand, de resultaten van het onderzoek en de saneringsmogelijkheden. Dit werkstuk is een degelijke informatie- en hulpbron voor iedereen die betrokken is bij beleidsbeslissingen inzake waterzuivering en waterbeheersing.

Kaarten van de biologische kwaliteit van een aantal hydrografische bekkens - 129 blz. - 6 kaarten - kan gratis verkregen worden bij het Ministerie van Volksgezondheid en Gezin (I.H.E.), Juliette Wijtmanstraat 14, 1050 Brussel.

PL.

Als de vaten barsten

"Als de vaten barsten" verhaalt de belevenissen van twee jongelui die toevallig op een nabijgelegen stortplaats een aantal roestige vaten ontdekken die bijzonder giftige dampen uitwasemen. Hun vondst wordt echter niet door iedereen op prijs gesteld. Als dank worden zij zelfs beticht van brandstichting. Het verhaal is boeiend en vlot geschreven en aangevuld met enkele pagina's dokumentatiemateriaal zoals foto's en krantenknipsels.

Dit boekje maakt deel uit van de Scharnierreeks, een initiatief van uitgeverij EPO/AKO. De reeks richt zich tot een publiek van ca. 14-jarigen en hun leraars. Zij omvat zowel actuele als historische verhalen, die jongeren in contact brengen met scharniermomenten uit recente en minder recente geschie-

Publikaties

denis. Dankzij de vlotte verhaal stijl en de uitstekende dokumentatie is de scharnierreeks bruikbaar in het onderwijs. Het zijn echter ook vlotte leesboekjes op zichzelf.

Als de vaten barsten - P.Staes en R.Devroede - Scharnierreeks, 2de jaargang, nr.11 - 43 blz. - Prijs: 80 fr. - Te bekomen door storting op rekeningnummer 427-9082201-48 van BBL-Vlaanderen.

Jaarabonnement (prijs : 430 fr) te bekomen bij AKO, Lange Sint-Annastraat 20, 2000 Antwerpen, rekeningnummer 001-0886824-29.

LK.

REDOC

De Nederlandse Stichting Recreatie publiceert maandelijks het Literatuuroverzicht REcreatie DOcumentatie. Elk nummer bevat ca. 40 verwijzingen naar relevante literatuur betreffende vrijetijdsbesteding, recreatie en toerisme. Deze literatuurlijst wordt zonder winst oogmerk samengesteld door een tiental instellingen die werkzaam zijn op het terrein van deze onderwerpen.

De in REDOC opgenomen verwijzingen zijn overzichtelijk ingedeeld en vermelden duidelijk de bron van de betreffende publikaties, die te raadplegen en - voor leden - te leen zijn bij de medewerkende instellingen.

REcreatie DOcumentatie - Literatuuroverzicht vrije tijd, recreatie en toerisme - Prijs jaarabonnement : 42 gulden - Te bekomen bij de Stichting Recreatie, administratie REDOC, Postbus 80 547, 2508 GM Den Haag, Nederland, postgiro 14 25 49.

LK.



Kultureel Werk en participatie

Enieder die wil participeren in het beleid van zijn gemeente of in de werking van een vereniging of actiegroep zal zeker geïnteresseerd zijn in het driemaandelijks tijdschrift "Kultureel Werk en Participatie". De Stichting-Lodewijk de Raet beoogt met deze uitgave het verschaffen van een informatie- en inspiratiebron. Via dit tijdschrift kunnen de lezers kennis maken met voorbeelden uit andere gemeenten en kunnen zij konkrete strategietips verwerven.

Kultureel Werk en Participatie - Jaarabonnement te bekomen door storting van 200 fr. op rekeningnummer 091-0017433-02 van de Stichting-Lodewijk de Raet, Liedtsstraat 27-29, 1030 Brussel, met vermelding KW+P '82 - Prijs losse nummers : 50 fr.

LK.

De Vlaamse Vredesuniversiteit vzw

De Vlaamse Vredesuniversiteit (VVU) een onafhankelijk wetenschapskoöperatief, werd opgericht in 1979 om studie en onderzoek te bevorderen rond de vredesproblematiek "in ruime zin", en dit ten dienste van basisgroepen.

Dat ook de milieuproblematiek op de VVU aan bod komt, heeft te maken met het feit dat de vredesproblematiek "in ruime zin" betrekking heeft op al die situaties waarin sprake is van onderdrukking en sociale onrechtvaardigheid. Als milieugroepen ageren, is dat omdat milieubelangen genegeerd of met alle macht onderdrukt worden.

Het onderzoek dat de VVU wil bevorderen moet aktiegericht zijn. Dit betekent dat het moet kaderen in een strategie die gericht is op aktie en de verwezenlijking van alternatieven. Het onderzoek zelf wordt uitbesteed naargelang de vraag aan één of meer onderzoekers aan de universiteiten of daarbuiten. Het onderzoekswerk van de VVU wordt verricht door kritische en progressieve studenten, assistenten, wetenschappelijke medewerkers, e.a., die meestal binnen het kader van hun werkzaamheden bereid zijn om rond de door de VVU verspreide vragen te werken.

De eigen aktiviteit van de VVU omvat :

- het aktiveren van de onderzoeksvragen van de groepen,



- het vertalen van de vragen van de groepen zodanig dat het onderzoek kan gebeuren,
- het opsporen, in funktie van de vragen, van geschikte onderzoekers die zich met de ideeën en verwachtingen van groepen kunnen verenigen en die bereid zijn hun studie uit te voeren in een voortdurend overleg met de aanvragende groep,
- het verzamelen van informatie en materiaal in funktie van de bijeengekomen vragen,
- het volgen van het studie- en onderzoekswerk,
- het verzorgen van het kontakt tussen de onderzoeker en de aanvragende groep.

Milieuaktiegroepen met onderzoeksvragen kunnen steeds terecht bij de Vlaamse Vredesuniversiteit, Sint-Pietersaalststraat 107, 9000 Gent, tel. 091/21 43 72.

Kalender

11 - 24 september Kompostering van struikgewas en energiewinning, internationale opleidingsstage georganiseerd door het komitee Jean Pain op het proefstation te Londerzeel. Inlichtingen : Prinses Elisabethlaan 18, 1030 Brussel, tel. 02/241.08.20.

19 september 29ste nationale natuurbeschermingsdag, zie 6/7

20 - 23 september Internationaal symposium over de behandeling van gevaarlijke afval, georganiseerd door Chem-control A/S, te Odense in Denemarken. Inlichtingen : Studiebureau, O.De Koninckx nv, Valkenveld 1-12, 2610 Wilrijk, tel. 031/28.51.75.

25 september - 7 november Tentoonstelling "Het Aards Paradijs" in de zoo te Antwerpen. Zie Korte Berichten.

26 - 29 september Internationale konferentie : gedrag van konsument en energiepolitiek te Noordwijkerhout (Nederland). Inlichtingen : Anton Lindhout, Stichting ECN, postbus 80404, 2508 GK Den Haag.

29 september Studiedag Natuur- en landschapsparken in Vlaanderen. R.U.Gent, Coupure links 653.

31 oktober "Tussengas", ontmoetingsdag met als thema : Gemeentebeleid na de verkiezingen : Wat en hoe valt er tijdens zes jaar bestuur te participeren ? Georganiseerd door de Wakkere Burger in UFSAL te Brussel.

Aankondigingen van milieumanifestaties zoals debatten, opendeurdagen, kursussen, stages, tentoonstellingen, enz. kunnen voor eventuele opname in onze kalender opgestuurd worden naar het sekretariaat van BBL.

"Milieurama" is het maandelijks tijdschrift van de Bond Beter Leefmilieu - Vlaanderen VZW
Aarlenstraat 25 - 1040 Brussel. Tel. 02/230.94.10.
2de jaargang, nr. 8 augustus 1982
Verantwoordelijke uitgever : R. Dirks
Karel Van Den Oeverstraat 50,
2200 Borgerhout.



HUN LEEFAMILIEU UW ZORG

